

ברכת ראש הממשלה בכינוס ה-14 לחברת החוקה ארץ-ישראל ועתיקותיה

ג'נדי 6.10.63

צוב להודות ולברך על היוזמה שנזומה לפניו יובל שנים על-ידי מzychיק ראות ויותר נכוון, עמוקקי ראות. היו אלה ימים ברוביים של ראשית, של התחלות ושל כבושים בשדות פולח שוניים. אז הונח יסוד גם לחברת העברית לחקירה ארץ-ישראל ועתיקותיה.

חברה נחלצה לעובדה עצמית ישראלית בשדה חוקת עתיקותיה של א"י. מאז החלה גאותה שליחות הארכיאולוגית בידי הבנים השבויים אל מולדתם. רבו ההישגים: גולד החופר והחוקר קדמוניות, קם חושך עפר מעלה שרידי העברא

לו נדרשתי לנוכח תורת האיזוניות על רגלי אחת - היגייני אומר שיבת ישראל לשratio וליסודותיו - אידך זיל גמור.

אננו בדורנו מכבים שרשים חדשים באדמהנו. ואנו גם עמוקים לחפור ולהשוף שרכי העבר הרחוק ויסודות עברנו המפואר במעט האדמה ובמעביה.

הנה חגורנו שנת ראשונים ומרתפים על העבר הקרוב של עמוקקי שרש. השנה חגורנו גם חגי יובל שנים לחגיתה. היא שזכה, בהמשך לנחריה, להציג גבול לישראל ולהוביל אחריה שורה שלמה - שרשרת מיוחסת של יישובים מניחי יסוד חדשים ומכי שורש.

ובעת מחרוגנים ומחכניים אנו הקמת עשרה יישובים נוספים בגليل המערבי ע"י עבודות פתוחה והבשת קרקע. בעוד אלה מצמיחים שורשים צעירים וחדים ובעוד הם מטמינים יסודות ונכסים חדשים באדמה, באים אחרים ומגלים וחושפים טמונה ונצחונות קדמוניות, אשר מקרים אוחנו אל העבר; וקשרים את עם הארץ המתהווה מחדש, באיפוי נימים, אל מוצאו ולא מקורה.

INTRODUCTION

THIS PAPER ATTEMPTS TO EXPLAIN HOW AND WHY THE PASTORAL TRADITION, AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE, PROVIDED A USEFUL MODEL FOR THE WRITERS OF THAT PERIOD TO EXPLORE THE THEMES OF LOVE, MARRIAGE, AND HUMAN BEINGS IN GENERAL.

THIS PAPER IS NOT AN EXAMINATION OF THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE, BUT RATHER IT IS AN EXAMINATION OF THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE, AND HOW IT WAS USED.

IN ORDER TO DO THIS, I WILL EXAMINE THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE, AND HOW IT WAS USED.

THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE WAS KNOWN AS THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE.

THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE WAS KNOWN AS THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE, AND HOW IT WAS USED.

THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE WAS KNOWN AS THE PASTORAL TRADITION AS IT WAS KNOWN IN THE LITERATURE OF THE RENAISSANCE, AND HOW IT WAS USED.

אודה ולא אבוש כי מדי חחשפו ממצאים - חרסים, כלי בית או כלי עבודה, רשת עופר בלבבי, ואין הדבר משנה אם זאת קערת זכוכית או כף מכסף - אם התגלית בכגышה בחמתא בטבריה, בפקיעין, בחצור או הגניזות של מערות מדבר יהודה.

חש ארכי שعبות חדים מקרים אוחנו אל העבר המפואר, וכайлון מיתרים שנשברו והתקללו, מתחאים ומחיללים לבן חדש.

בעבודתכם הקניהם לעם, על שדרותיו הרחבות, תורה ומדע, אשר ברוכה בהם גם חשיבות פוליטית - כי עם המכיר את שרשו יתקשר בהם מחדש מסובל לעמוד איתן - ולהגן על ארצו, להחזק בה באפרניא ולכבות אותה בדרך עבודה ושלום, ולהחזיק בה לעולם עד.

איןני בטוח אם - במוגבל ליסוד חברהכם, אם ביוםיהם ההם - ידעו ראשוני ♀ החלוצים, שפוצצים היו במעגלי הורה סוערים ובקריאות "הגליל" ו"אל יבנה הגליל", אם ידעו הם הרבה על הצפוניות הטמונה בו בגליל מבחינה ההיסטורית, ו מבחינה ארכיאולוגית, אך זהו דרך-הרוח, דרך רוחם של עם בריא, שמשמעותם וערךם לאומניים פורצים מתוך בכוח-איתנים המשחזר מקורות חיותו ותרבותו.

איני רוצה, ואני יכול לדרוש במופלא ובמעלה ממי - ובמיוחד מה שלמה ועמוק ממי. אך האקסניריה מחייבת, ופטור-בלא-כלום אי-אפשר.

מאז ומתייד הינו הגליל ואנשיו מתחבים בסגולות-ყיר של גבורה ותורה.

and will have at the same date as the other offices of the
Court, and will be subject to the same rules and regulations
as the other members of the Court, except, however,
as far as may be required by law.

Any other question which arises under the instrument, either
arising under practice, or under law, shall be referred to

such body of persons as, in the opinion of the other members, will
be most appropriate to decide such question, and such
body shall consist of such number of persons as the
other members may determine, and shall be chosen by
such other members, from among themselves.

Any question which arises under the instrument, or under any
rule or regulation made thereunder, shall be referred to such
body of persons as, in the opinion of the other members, will
be most appropriate to decide such question, and such
body shall consist of such number of persons as the
other members may determine, and shall be chosen by
such other members, from among themselves.

Any question which arises under the instrument, or under any
rule or regulation made thereunder, shall be referred to such
body of persons as, in the opinion of the other members, will

be most appropriate to decide such question, and such
body shall consist of such number of persons as the
other members may determine, and shall be chosen by
such other members, from among themselves.

מה לנו עוד מפוארת מאושא, שבה נחדר הסגנודריין ותווננו "חקנוך אושא", או ציפורני, שבה, כידוע, נחתמה המשנה? וכי יודע שמא בהמשך חיטושיםם תמצאו שרידי קלף או מבילות אשר יקשרו אותנו עם חכמיינו הקדומים, ועם מקומות אלה של פאר ובדולח.

ואשר לגבורה - שלח ידך ב"פרדס" ואתח קוטף ומוציא משם שלל עניינים ושמות שכל אחד מהם הוא עולם - גבורה מלא: גמלא, גוש-חלב, יודפת, וכלה בעליות "השומר" וחל-חי בימינו. ניחן לומר: גבורה - גבורת הרוח וגבורה הגוף - מא" ועד ח' - מאושא ועד חל-חי!

והנה עכשו... עומדים אנחנו על סף הכתם שרשימים חדשים בגליל - על סף ישובו וaiculosו של הגליל... מיסוד חניתה לפני חזי יובל, ועד היום, הקימו כשלשים ישובים בגליל המערבי. אמונה כי בעוד עשור, יוכל לחבוג הקמתם של עוד עשרה ישובים הקלאיים ומרכזיים כפריים בגליל זה - מן המערב מזרחה. ייחוץ ועל ידי זאת/מכינים אנחנו חומר תעסוקה לחוקרי הארץ שיבואו בעוד אלפיים שנים.

ר ב ו ח י !

שלא בדרך חירט מלך צור, "ישרו בעיני" "עשרים עיר בארץ הגליל", וא ח |שב בהן יותר מערי החוף - שהרי נחברנו ביישוב צפוף ו אף צפוף מדי במישור החוף.

פתחתי ואמרתי "טוב להודות ולברך"

במה אברככם?

אומר "חפישו באוריתא וחפיירו באירוע דאוריתא" שהרבה טהור עברבו ותפארת קדמוניותה טמונה בהן!

en de een andere man, en dat volgens mij niet voldoende
is om ons te kunnen helpen. Daarom moet het voorval een ander
soort voorval zijn. En dat was een belangrijke gedachte, die
groot invloed had op mijn werk.

Het was een heel belangrijk voorval dat ik toen ontdekte.
Want toen ik dat hoorde, was ik al een paar weken thuis, omdat
ik een zware "virus" had gehad, een virus dat
- zoals ik nu weet - nu pas 20 jaar later weer terugkomt.

Die week was ik thuis omdat ik vandaag weer thuis mocht
- en dat was voor mij een nacht ... verschillend van wat ik vroeg,
want voor mij was dat een nacht waarin ik alleen kon slapen
zonder dat iemand me wakker maakte. Want ik was
niet, zoals ik nu weet, zo'n beetje bang geworden voor de nacht
dat ik niet meer wakker kon worden. Want dat was
vooral een angst die ik niet meer kon overwinnen.

En dat was:

een grote angst over mij, "wie is dit?" dacht ik dan altijd,
want als dat niet was - dan was ik niet meer de persoon
die ik was.

Als ik nu "Wie ben ik?"

zin hoorde

van die "virus" ontdekte dat er een "virus" was die
voornamelijk in mij leefde.